

ΤΗ ΚΣ' ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου (†306)· καὶ ἡ Ἀνάμνησις τοῦ γεγονότος Σεισμοῦ (740).

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέροιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου

σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἄνεταιλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείπειεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὴν ἀ' στάσιν τοῦ Μακάριος ἀνήρ, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς', καὶ φάλλομεν τὰ κατὰ σειρὰν ς' Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος πλ' Νη ς

K^{Nη} υ υ υ υ ρι ι ι ι ε ε κε κρα α ξα προ

ος σε ε ε ει σα κουου ου σο ο ον μουου ει σα κου

σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ^{Δι} Κυ ρι ι ε ε

κεκ ρα α ξα α προ ο ος σε ε ε ει σα α α κουου

σο ο ον μου προσχεστηφω νη η η τη ης δε η σε

ε ε ω ω ω ως μου ^{Δι} εν τω κε κρα γε ε

ναι με προ ο ος σε ε ε ει σα κου σο ο ον μου

^{Νη} Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ^{Νη}

K α τευ θυν θη η τω η προ σε ε ευ χη η

η μουου ως θυ μι α μα α ε νω πι ι ι ο

ο ο ο ον σου ^{Δι} ε πα αρ σις τω ω ω ων χει ει

ρω ω ων μου θυ ^{Νη} σι ι α ε σπε ρι ι ι νη

η η ει σα κουσον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ^{Νη}

Στιχολογία υπό Μανουήλ Πρωτοφάλτου

Θ ^{Νη} ου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και

θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χειλη μου ^{Νη}

M ^{Νη} η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο

νη ρι ι αστου προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν α μαρ
τι ι αις

Σ^{νη} υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι ι
αν και ου μη συν δυ α α σω με τα των ε κλε κτων α αυ
των

Π^{νη} αι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε
λεγ ξει με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω
την κε φα λην μου

Ο^{νη} τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε
τρας οι κρι ται αυ των

Α^{νη} κου σο νται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν
θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι
ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α

δην
Ο^{νη} τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο

φθαλ μοι μου ^Δ ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ
χη ην μου ^ν

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δοσης συ νε στη
σαν το ο ο μοι ^ε και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο
με νων την α νο μι αν ^ν

Π ε σουν ται εν α μφι βλη στρω αυ τω ων οι α μα
ρτω λοι ^ε κα τα μο νας ει μι ε γω ^Δ ε ως αν πα ρελ
θω ^ν

Φ ^{Νη} ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα ^Δ φω
νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η η θη ^ν

Ε ^{Νη} κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν μου
την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγγελω ^ν

Ε ^{Νη} ν τω εκ λει πει ει ν εξ ε μου το πνευ μα μου ^Δ
και συ εγ νως τας τρι βους μου ^ν

Ε ^{Νη} ν ο δω ταυ τη ^Δ η ε πο ρευ ο μην ε κρου
ψαν πα γι δα μοι ^ν

Κ^{Νη} α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλεπον

και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκωνμε^{νδ}

Α^{Νη} πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε στιν

ο εκ ζη των την ψυχη^{νδ}μου

Ε^{Δι} κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει

η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ωντων^{νδ}

Π ρο σχες προς την δε η σι ν μου ο ο τι ε τα

πει νω θην σφο δρα^{νδ}

Ρ^{Νη} υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με^ε

ο ο τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με^{νδ}

Ε^{Νη} ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ην μου του

ε ξο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τισου^{νδ}

Ε^{Νη} με υ πο με νου σι δι και οι^Δ ε ως ου

αν τα πο δω μοι^{νδ}

Ε^{Νη} κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ

ρι ε ει σα κου σον της φω νης μου^{νδ}

Γ^{νη} ε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χον τα εις
την φω νην της δε η σε ως μου^{νη}

Ἰστῶμεν στίχους Γ', καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος. Ἦχος πλ' Νη ρ

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται;
ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε

στιν^{νη}

Ω^{νη} του πα ρα δο ξα θαυ ματος εν ρ ρα νω και
εν γη^{νη} α γαλ λι α μα ση μερον^{νη} εν τη μνημη Ηυ γα
σαι^{νη} Δη μη τρι ς τς Μα ρ τυ ρος^{νη} εκ των Α
γγε ε λων ε παι νοις στε φε ται^{νη} και εξ αν θρω ω πων
α σμα τα δε χε ται^{νη} ω ω οι ον η θλη σε^{νη} πως
κα λως η γω νισται δι ς εχ θρος^{νη} πε πτω κεν ο δο λι
ος^{νη} Χρι στς νι κη η σαν τος^{νη}

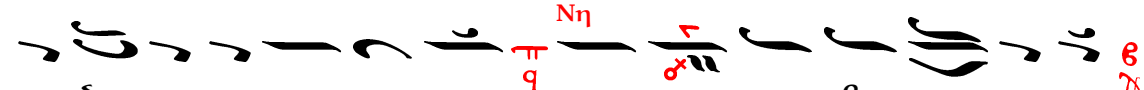
Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
ὕπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου,
ηλ πι σεν η ψυ

χη μ ε πι τον Κυ ρι ον
Ω του πα ρα δο ξα θαυ ματος ταις των θαυ μα των
 βο λαις τ ε η λι ς φα νο τερον εις α ει Δημητρι
 ος δι α λαμ πει τοις πε ρα σιν εξ α νε
 σπε ε ρσ φω τος λαμ πο με νος και τω α δυ υ τω
 φω τι τερ πο με νος ς ς ταις ελ λαμ ψε σι νε
 φη α πη λα θη σαν βα ρ βα ρι κα νο σοι ε δι ω χ θη
 σαν δαι μο νες η ητ την ται

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

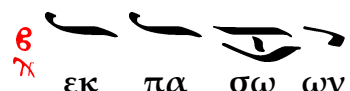
πρωΐας ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι
 ον
Ω του πα ρα δο ξα θαυ ματος υ περ Χρι στ ε λογ
 χεν θεις ο τρις μα καρδη μη τρι ος προς εχ θρ ες ε κα στο
 τε ρομ φαι α ω φθη δι στο μος α πο θε
 ρι ι ζων εχ θρων γαυ ρι α μα και κα τα ρα ασ

 σων δαι μονων φρου αγ μα ^{νη} ω ω εκ βο η σω μεν ^ε ^χ
^{πα}
 Α γι ε Δη μη τρι ε σκε πε η μας ^{δι} σθ την α ει

^{νη}
 σεβαστον ^δ ^Δ μνη μην γε ραι αι ρον τας ^ν ^δ

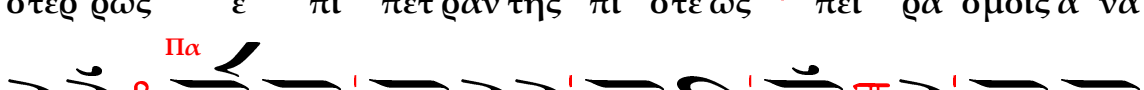

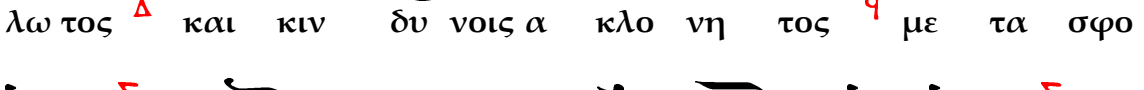
Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλή παρ' αὐτῷ
 λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ^ε ^χ

 εκ πα σω ων

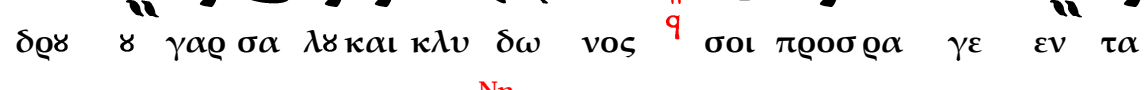

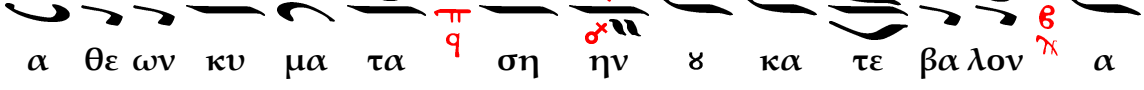
 των α νο μι ων αυ τῃ ^ε ^χ
^{πα}
Π υρ γος ευ σε βει ας πε φη νας ε ρη ρει σμε νος ^{νη}

^{πα}
 στε ρως ^ε ^χ ε πι πετ ραν της πι στε ως ^{δι} ^π ^ρ πει ρα σμοις α να

^{πα}
 λω τος ^δ ^Δ και κιν δυ νοις α κλο νη τος ^π ^ρ με τα σφο

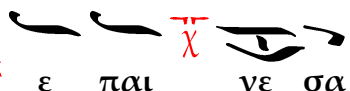
 δρσ ς γαρ σα λ και κλυ δω νος ^{νη} ^π ^ρ σοι προσ ρα γε εν τα

^{νη}
 α θε ων κυ μα τα ^π ^ρ ση ην ς κα τε βα λον ^ε ^χ α
^{πα}

 κλι νη ε πο θη σας μα ρ τυ ρι κω ^{δι} ^π ^ρ στε φει γαρ ε πο θη

^{νη}
 σας ^δ ^Δ εγ καλλω πι ι ζε σθαι ^ν ^δ

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ^ε ^χ

 ε παι νε σα

τε αυ τον παντες οι λα οι ^ε_{7x}
Π^{Πα} α θει το παθος μι μν μενος το ζω η φο ρον ^{Νη}
^{Πα} ^{Δι}
 Χρι στς παρ αυ τς την ε νεργειαν των θαυ ματων ει λη
^{Πα} ^Δ φας Α θλο φο ρε Δη μη τρι ε ^Π₉ και δι α
 σω ω ζεις τς σοι προ στρε χον τας ^Π₉ πολ λων κιν δυ υ
^{Νη} ^ε_{7x}
 νων αυ τς ρυ ο με νος ε ε χων ευ α ρεσ τον ^ε_{7x}
^{Πα} ^{Δι}
 παρ ρη σι αν εν δο ξε προς τον Χρι στον ω και νυν πα
^{Νη} ^ε_{7x} ^ν_Δ
 ριστασαι δο ξης πλη ρθ υ με νος

Στίχ. 5. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια
 τοῦ Κυρίου

^ε_{7x} ^ε_{7x}
 με νειεις τον αι ω να
Α^{Πα} ι μα τι τω σω στα ζο μενος τω ζω ο δο τη ^{Νη}
^{Πα} ^{Δι}
 Χρι στω τω το αι μα το τι μι ον δι α σε κε νωσαν
^{Πα} ^Δ τι προ ση νεχ θης Δη μη τρι ε ^Π₉ και κοι νω
^{Νη} ^ε_{7x}
 νο ον σε δο ξησει ρ γα σα το και βα σι λει ει ας
^{Νη} ^ε_{7x}
 αυ τς συμ με το χον ω ως α ρι στευ σαν τα κα

^{Πα}
 τα τὰ α λα στορος και τα δει να ^{Δι} τὰ τὰ μη χα νη μα
^{Νη}
 τα ^Δ τε λει ως σβε ε σαν τα ^ν

Δόξα.

Βυζαντίου.

Ἦχος ^Π Πα ρ

^{Πα}
 Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και γι υι ω ^Δ και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι ^Π

^{Πα}
 Σ η με ε ρον συ γκα λει ται η η μας ^Δ τὰ ^{Δι} Α
^{Πα}
 θλο φο ο ο ρη πα γκο ο σμι ο ο ος πα νη η
^{Κε}
 γυ υ υ ρις Δευ τε ρ ον φι ι λε ε ο ορ τοι
^{Δι}
 φαι αι δρω ω ωως ε κτε ε λε ε σω ω ω ω μεν ^{Πα} την
 μνη μην α α αυ τὰ λε ε γο ο ο ον τες ^Π Χαι αι
 αι αι αι αι ροι οις ^ν ο τον χι τω ω να τη η ης
^{Δι}
 α α α σε ε βει ει ει ας ^Δ δι αρ ρη η η ξα ας
^{Πα}
 δι α α α της πι ι στε ε ε ε ως ^Π την δε αν
^{Πα}
 δρει αν τὰ Πνε ε ε ευ μα α α α τος σε αυ τω ω

πε ε ε ρι θε ε με ε ε ε νος ^{Κε} Χαι αι ροι οισ
 ο ο κα ταρ γη η η σα ας ^α τας ε πι νοι οι ας
^{Πα} τω ω ν πα α α ρα α νο ο ο μων ^Δ τη ι σχυ υ
^{Δι} ι τη δο ^{Πα} θει ση η σοι οι πα ρα τϛ μο ο νϛ Θε ε ε
 ε ϛ ^{Κε} Χαι αι αι αι αι ροι οισ ο λογ χευ θε εν
 των των με ε λων ^Δ το μα κα ρι ι ι ο ο ν πα
 α α θος ^Δ πνευ μα τι κως η η μιν α να ζω γρα
 φη η σας τϛ ϛ Χρι ι ι στϛ ^{Κε} ο ο ν κα θι ι
^{Δι} κε τε ε ευ ε α θλη των ε γκα λλω ω πι ι σμα Δη
 η μη η τρι ι ι ι ε λυ τρω θη η η η η ναι
^{Πα} αι η η η μας ^Δ ο ρα των και α ο ρα των ε εχ
^Δ θρων και σω θη η ναι τα ας ψυ χα α ας η η η η
 μων ^{Κε}

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.
 Πρὸς τό, Φοβερὸς εἶ Κύριε.

Ἦχος ^{Πα} ρ

^{Πα} **Κ** αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει ^Δ και εις

τῶν ἁγιωτάτων ἁγίων

ἁγίων ἁγίων ἁγίων

Π ἀναγιγασκώτων τῶν

σμβοηηηθειεεεακαεπις

χριστιανων σενυνεκδυυσωω

πῶς ἔμεν και σε παρακαλεμεναγαα

θηυπερημων ημαρτηκοοτωνκαιαι

απεγνωσμεενων τον υιον οονσδ και

Κυυριιιι οονι ιλεων ποιιηησαι

θεεο τοοοοκεεεεεχεις γαρ

το οδυνα αασθαιτημητρι κησδ προς α αυ

τον χρωω με ενηπαρρησιιιια προ

φθασον Ααααχρααααντε προφθασο οον

μεσιι τεεε ευσον και ρυσαι το οονλαα

ο οονσδ της εν εστωωσης ααπειει

ει λης δι α σπλαγχνα α α ε λε ε ε ςς μη πα
 ρι δης τς ςς υ μνς ς ς ςν τα α α ας σε ε ε ε
 ε

Εἴσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῶμα·

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἔσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἱλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-ϑ

Φ ὠς ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τς
 ςς Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
 ου μα κα α ρος Ι η η σς ςς Χρι ι
 στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 υ υ μνς ς με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο

ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις Γι υι ε ε Θε ε ς
 ς ς ζω ω η η ην ο ο ο δι δς δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος: Ἐσπέρας προκείμενον.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας.

Ἦχος πλ' Νη ς

Ι δς ς δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον
 πα αν τες οι δς ς λοι Κυ ρι ς

Στίχ. α'. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου,
 εν αυ λαις οι οι κς ς Θε

ου ημων

Ι δς ς δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον
 πα αν τες οι δς ς λοι Κυ ρι ς

Στίχ. β'. Ἐν ταῖς νυξίν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια Δ

και ευ λο γει τε ε τον Κυ ρι ον ν

I δὲ ἄ δὴ ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον Δ

πα αν τες οι δὲ ἄ λοι Κυ ρι ι ἄ ἄ ἄ ν

Τῇ Δευτέρῃ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι - Θ

K υ υ ρι ος ει σα κῶ σε ται μῶ εν τω Δ

κε κρα γε ε ναι με προς αυ τον ε

Στίχ. α'. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτείρησόν με Δ και

ει σα κῶσον της προσευ χη ης μῶ Δ

K υ υ ρι ος ει σα κῶ σε ται μῶ εν τω Δ

κε κρα γε ε ναι με προς αυ τον ε

Στίχ. β'. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σὺ, Κύριε Δ κα τα χ μο νας επ ελ πι δι κα τω κι

σα ας με Δ

K υ υ ρι ος ει σα κῶ σε ται αι μῶ εν τω Ζ'

κε κρα γε ναι με προς αυ το ο ον Δ

Τῆ Τρίτῃ ἑσπέρας.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Το ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με ^Δ ₂

πα σαστας η με ρα στης ζω ης μθ ^π ₉

Στίχ. α'. Κύριος ποιμαίνει με και οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον ^Δ ₂

χλόης ^Δ ₂ ε κει με κα τε σκη νω σεν ^Δ ₂

Το ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με ^Δ ₂

πα σαστας η με ρα στης ζω ης μθ ^π ₉

Στίχ. β'. Ἐὰν γὰρ και πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου οὐ ^Δ ₂

φοβηθήσομαι κακά ^Δ ₂ ο τι συ υ μετ ε μθ θ θ ει ^Δ ₂

Το ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με ^Δ ₂

πα σαστας η με ρα στης ζω η ης μθ θ θ ^π ₉

Τῆ Τετάρτῃ ἑσπέρας.

Ἦχος ♯ Κε ρ

Οθε ος εν τω ο νο μα τι σθ σω σον με ^{ν'} ₂₂

και εν τη δυ να μει σθ κρινεις με ^υ ₉

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ^υ ₉ ε νω τι

σαι τα ^χ ρη μα τα τθ στο μα τος μθ ^υ ₉

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σε σω σον με ^{ν'} ²²

και εν τη δυ να μει σε κρινεις με ^u ⁹

Στίχ. β'. Ἴδου γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι ^u ⁹ και ο Κυ ρι ος

αν τι ληπτω ρ της ψυ χης μου ^u ⁹

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σε σω σον με ^{ν'} ²²

και εν τη δυ να μει σε κρινεις με ε ε ε ^u ⁹

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-θ

Η βο η θει α α μα πα ρα Κυ ρι ι ι ο

^Δ ²² τ ε ποι η σαντος τον ο ρα νον και την γη ην ^ε ²²

Στίχ. α'. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου εἰς τὰ ὄρη ^Δ ²² ο θεν η ξει

η βο η θει α μου ^Δ ²²

Η βο η θει α α μα πα ρα Κυ ρι ι ι ο

^Δ ²² τ ε ποι η σαντος τον ο ρα νον και την γη ην ^ε ²²

Στίχ. β'. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ ^Δ ²² φυ λα ξει

την ψυ χην σε ο Κυ ρι ος ^Δ ²²

Η βο η θει α μπα ρα Κυ ρι ι ς τς
 ποι η σαντος τον ς ρα νο ον και τη ην γη η
 ην

Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας.

Ἦχος ρα Γα ϕ

Ο Γα Νη
 Θε ος α ντι λη πτωρ μς ει το ε λε
 ο ος ς προ φθα α σει με

Στίχος α'. Γα
Ε ξε λς με εκ των εχ θρων μς ο Θε

Νη
 ος και εκ των ε πα νι στα με νων επ ε με ε λυ

Μ
 τρω σαι αι με

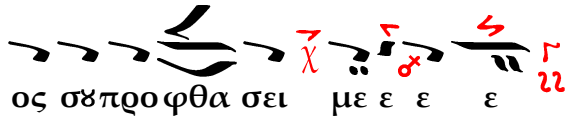
Ο Γα Νη
 Θε ος α ντι λη πτωρ μς ει το ε λε
 ο ος ς προ φθα α σει με

Στίχος β'. Γα
Ρ υ σαι με εκ των ερ γα ζο με νων την

Νη Γα
 α νο μι αν και εξ αν δρων αι μα των σω σον

με

Ο Γα Νη
 Θε ος α ντι λη πτωρ μς ει το ε λε ο

TA ANAGNΩΣΜΑΤΑ

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(ξγ' 15, ξδ' 15 καὶ ἐκλογή).

Ἐπίβλεψον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, Κύριε, καὶ ἴδε ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ ἁγίου σου καὶ δόξης σου. Ποῦ ἐστι τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σου, ὅτι ἠνέσχου ἡμῶν Κύριε; Σὺ γὰρ εἶ Πατὴρ ἡμῶν, ὅτι Ἀβραὰμ οὐκ ἔγνω ἡμᾶς, καὶ Ἰσραὴλ οὐκ ἐπέγνω ἡμᾶς· ἀλλὰ σὺ Κύριε, Πατὴρ ἡμῶν, ῥῦσαι ἡμᾶς· ἀπ' ἀρχῆς τὸ ὄνομά σου ἐφ' ἡμᾶς ἐστι. Τί ἐπλάνησας ἡμᾶς, Κύριε, ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου; ἔσκλήρυνας τὰς καρδίας ἡμῶν, τοῦ μὴ φοβεῖσθαί σε; Ἐπίστρεψον διὰ τοὺς δούλους σου, διὰ τὰς φυλάς τῆς κληρονομίας σου, ἵνα μικρὸν κληρονομήσωμεν τοῦ ὄρους τοῦ ἁγίου σου. Οἱ ὑπεναντίοι ἡμῶν κατεπάτησαν τὸ ἁγίασμά σου· ἐγενόμεθα ὡς τὸ ἀπαρχῆς, ὅτε οὐκ ἤρξας ἡμῶν, οὐδὲ ἐπεκλήθη τὸ ὄνομά σου ἐφ' ἡμᾶς. Ἐὰν ἀνοιξῆς τὸν οὐρανόν, τρόμος λήφεται ἀπὸ σοῦ ὄρη, καὶ τακήσονται, ὡσεὶ κηρὸς τήκεται ἀπὸ πυρός· καὶ κατακαύσει πῦρ τοὺς ὑπεναντίους σου, καὶ φανερόν ἐσται τὸ ὄνομά σου τοῖς ὑπεναντίοις σου· ἀπὸ προσώπου σου ἔθνη ταραχθήσονται. Ὅταν ποιῆς τὰ ἔνδοξα, τρόμος λήφεται ἀπὸ σοῦ ὄρη. Ἀπὸ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκούσαμεν, οὐδὲ οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν εἶδον Θεὸν πλήν σου· καὶ τὰ ἔργα σου ἀληθινά, καὶ ποιήσεις τοῖς ὑπομένουσί σε ἔλεος. Συναντήσεται γὰρ ἔλεος τοῖς ποιούσι τὸ δίκαιον, καὶ τῶν ὁδῶν σου μνησθήσονται. Καὶ νῦν, Κύριε, Πατὴρ ἡμῶν σὺ εἶ· ἡμεῖς δὲ πηλός, καὶ σὺ ὁ Πλάστης ἡμῶν· ἔργα χειρῶν σου πάντες ἡμεῖς. Μὴ ὀργίζου ἡμῖν Κύριε ἕως σφόδρα, καὶ μὴ ἐν καιρῷ μνησθῆς ἁμαρτιῶν ἡμῶν. Καὶ νῦν ἐπίβλεψον, Κύριε, ὅτι λαός σου πάντες ἡμεῖς.

Προφητείας Ἱερεμίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(β' 1-12).

Τάδε λέγει Κύριος· Ἐμνήσθην ἐλέους νεότητός σου, καὶ ἀγάπης τελειώσεώς σου, τοῦ ἐξακολουθῆσαί σε τῷ ἁγίῳ Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ. Τῷ Κυρίῳ ἀρχὴ γεννημάτων αὐτοῦ. Πάντες οἱ ἐσθίοντες αὐτὸν πλημμελήσουσι· κακὰ ἤξει ἐπ' αὐτούς, λέγει Κύριος· Ἀκούσατε λόγον Κυρίου, οἶκος Ἰακώβ, καὶ πᾶσα πατριὰ οἴκου Ἰσραὴλ. Τάδε λέγει Κύριος· Τί εὔροσαν οἱ πατέρες ὑμῶν ἐν ἐμοὶ πλημμέλημα, ὅτι ἀπέστησαν μακρὰν ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω τῶν ματαίων, καὶ ἐματαιώθησαν; καὶ οὐκ εἶπον· Ποῦ ἐστι Κύριος, ὁ ἀναγαγὼν ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ὁ καθοδηγήσας ἡμᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν γῆ ἀπείρῳ καὶ ἀβάτῳ, ἐν γῆ

ἀνύδρω καὶ ἀκάρπῳ, καὶ σκιᾷ θανάτου; ἐν γῆ, ἐν ἣ ἡ οὐ διώδευσεν ἐν αὐτῇ ἀνὴρ, οὐδὲ κατώκησεν υἱὸς ἀνθρώπου ἐκεῖ; Καὶ εἰσήγαγον ὑμᾶς εἰς τὸν Κάρμηλον, τοῦ φαγεῖν τοὺς καρποὺς αὐτοῦ, καὶ τὰ ἀγαθὰ αὐτοῦ· καὶ εἰσήλθετε, καὶ ἐμιάνατε τὴν γῆν μου· καὶ τὴν κληρονομίαν μου ἔθεσθε εἰς βδέλυγμα. Οἱ ἱερεῖς οὐκ εἶπον· Ποῦ ἐστι Κύριος· καὶ οἱ ἀντεχόμενοι τοῦ νόμου οὐκ ἠπίσταντό με· καὶ οἱ ποιμένες ἠσέβουν εἰς ἐμέ· καὶ οἱ προφῆται προεφῆτευον τῇ Βάαλ, καὶ ὀπίσω ἀνωφελοῦς ἐπορεύθησαν. Διὰ τοῦτο ἔτι κριθήσομαι πρὸς ὑμᾶς, λέγει Κύριος, καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν ὑμῶν κριθήσομαι. Διέλθετε εἰς νήσους Χεττιείμ, καὶ ἴδετε· καὶ εἰς Κηδάρ, καὶ ἀποστείλατε· καὶ νοήσατε σφόδρα, καὶ ἴδετε, εἰ γέγονε τοιαῦτα· εἰ ἀλλάζονται ἔθνη θεοῦ αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσὶ θεοί. Ὁ δὲ λαὸς μου ἠλλάξατο τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐξ ἧς οὐκ ὠφελήθησονται. Ἐξέστη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ τούτῳ, καὶ ἔφριξεν ἐπὶ πλεῖον σφόδρα, λέγει Κύριος.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(γ' 1-9)

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄφηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἢ ἀφ' ἡμῶν πορεία, σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· Ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου,

ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεινός).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περισσῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστὴς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως:

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Ἰδιόμελα τῆς Λιτῆς.

Ἦχος Ἱ Πα ρ

Γεωργίου Σικελιώτου.

Ε^{Πα} ————— υ φ ρ α ι ν ς ε ν Κ υ ρ ι ω π ο λ ι ς θ ε σ σ α λ ο ο ν ι ι ι
κ η α γ α λ λ ς κ α ι χ ο ρ ε υ ε π ι ι ι ι σ τ ε ι ε ι
λ α μ π ρ ο ο φ ο ρ ς ς ς ς σ α Δ η μ η τ ρ ι ι ο ν τ ο ν
π α ν ε ν δ ο ξ ο ο ν α θ λ η η τ η ν και αι Μ α ρ τ υ υ ρ α τ η ς α
α λ η η θ ε ι ε ι ε ι α ς ε ν κ ο λ π ο ι ς κ α τ ε χ ς σ α α
ω ς θ η η η η σ α α α α υ ρ ο ν α π ο ο ο ο λ α
α β ε τ ω ν θ α υ μ α α α α α τ ω ν τ α ς ι ι α α α
σ ει ς κ α α θ ο ρ ω ω ω σ α και β λ ε π ε κ α τ α ρ α ς
σ ο ο ν τ α τ ω ν β α ρ β α α α ρ ω ν τ α θ ρ α α α α σ η

και ευ χα ρι ι ιστωστω Σω τη ρι α να κραα ξον 22

Κυ ρι ι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι 9

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Tη των α σμα των τερ πνο τη η τι την πα ρθ 8 8

8 σαν φαιαι δρυ υ υ νω με εν η με ε ε ε ραν 9

και η χη η η η σω ω με εν 22 τα τ8 Μαρ τυ

ρος α γω νι ι ι ι σμα α α α τα 9 προ κει ται

γαρ η η μιν εις ε ε ε ευ φη η μι ι ι αν 9 ο

με ε ε γα ασ Δη μη η η τρι ι ι ι ος 22

και γαρ τας των τυ ρα α α αν νων ε πι φο ο ρας αν

δρει ει ει ως ε ε λων 22 προς το στα δι ι ον προ θυ μως

η η η η λα α α α το 9 και τα νι κη τη ρι

α εν δο ο ο ο ξω ως 22 α α α α πε νε γ κα α α

με ε ε νο ος 9 τον Σω τη ρα α δυ σω ω πει σω θη

ναι τας ψυ χα α α ασ η η η η μων 9

Δόξα. Γερμανοῦ.

Ἦχος Δι-Θ

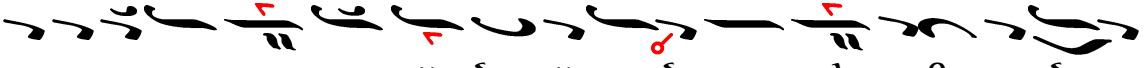

Εἰς ταῦ περ κοσμίᾳ σκηνώματά το πνευ
μασθ Δημητρίε μαρτυρσοοφε Χριστος ο Θε
ος προοσηκαααατοαμωωωμηηηη
τον συγαρτης Τριδοςγεγοναςυπεεερμα
χος και ενσταδιωανδρειωςενααθλη
ηησαςωςαδαααμαςστεεροοοος
λογχευθειςδετηνπλευραντην ακηρατονσπανσε
βααασμιεμιμμεενοστονεπι
ξυλλυτααανυθεενταειςσωτη
ριανπαντοςτσκοοοσμωντωνθαυματων
ειληφααααςτηνενεεεεργειειειει
ανανθρωποισπαρεχωνταςιααασεις
αφθοοοοωνωςδιοσσημεροντηνκοιμη
σινεορταζοντεςεπαξιωςδοξαζομεν
τονσεδοξασαντααΚυυυριιιιι

ον

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος Δι-Θ

Ω τῶ με γι ι ι στῶ μυστη ῆ ρι ι ι
ῶ ῶ βλέπων τα θα α α αυ μα α α τα α να
κη ρυτ τω ω ω ω την θε ο ο τη η η η τα ῶ κ
α αρ νῶ ῶ μαι την α α αν θρω πο ο τη η η η
τα ο γαρ Ε εμ μα νῶ ῶ η η η λ φυ σε ως
μεν πυ λα α ας η η νοι οι οι ξεν ως α α
α αν θρω ω ω ω προς παρ θε νι α α ας δε κλει ει
θρα ῶ δι ε ε ε ερ ρη ξε εν ω ω ως Θε ε ε
ε ος αλλ ῶ τως εκ μη η τρα α ασπρο η η η λ θεν
ως δι α κο η η ης ει ει ση η η λ θεν ῶ τως ε σαρ
κω ω ω θη η ω ω ως συ υ υν ε λη η η φθη
α πα θως ει ει ση η η λ θεν α φρα α στω ω ως ε
ξη η λ θε κα τα τον Προ φη η η η την τον λε ε
ε ε γο ο ο ον τα αυ τη η πυ υ λη κε κλει σμε

 ε ε νη ε ε σται υ δεις υ μη δι ε ελ θη η δι ι

 α αυ τη ης ει μη Κυ ρι ος ο ο Θε ο ο

 ο ος Ι ισ ρα α α ηλ ο ε ε ε χων το με

 ε γα α ε ε ε λε ε ε ο ο ο ος

Εἰς τὸν Στίχον,
 Στιχηρὰ ἰδιόμελα τοῦ Σεισμοῦ.

Ἦχος Δι-θ

T ης γης συν τα ρασσο με νης τω της ορ γη η ης σα

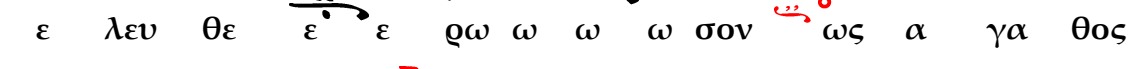
 φο ο βω βυ νοι και τα ο ρη συσ σει ει ει ει ον

 ται Κυ υ υ ρι ι ι ι ε αλλ ευ σπλαγχνι α α

 ας ομ μα α τι εφ η μας ε ε ε πι βλε ε ψας

 μη τω θυ μω ω σα υ ορ γι σθη η η ης η η η η

 μιν αλ λα σπλαγ χνισθεις ε πι το πλα σμα τω ω ων χει

 ρω ων σα της φο βε ρας η μας τει σει σμ α πει λης

 ε λευ θε ε ε ρω ω ω ω σον ως α γα θος

 και φι λα α αν θρω ω ω ω πος

Ήχος Πα.

Στίχ. Ψ
Συ νε σεις την γην και συ νε τα ραξας αυ
την ι ασαι τα συν τριμ μα τα αυ της ο τι ε
ε σα λε ε ε ευ θη

Φ Πα
ο βε ρος ει ει Κυ ρι ι ε και τις υ πο

στη η η η σε ε ε ε ται την δι και αι αν σθ

8 ο ο ορ γην η τις σε ε ε δυ υ υ σω ω

πη η η σει η τις παρακα λε σει ει α α α γα

α θε υ περ λα 8 η μαρ τη κο ο το ος και αι

α πε γνω σμεε ε ε ν8 τα 8 ρα νι α α

τα α γμα α α τα Α γγελοι Αρ χαι αι και αι Ε

ε ε 8 8 σι ι ι αι Θρο νοι Κυ υ ρι ο ο

ο ο τη η η η τες τα Χε ρ8 βιμ και αι τα Σε ε

ρα α φιμ υ περ η μω ων σοι οι οι βο ο ω ω

σιν Α γι ος Α γι ος Α γι ος ει Κυ υ υ υ

ρι ι ι ι ε τα ερ γα τω ω ων χει ει ρω ω ω

σὺ μὴ παριιδῆς ἀγαθάθε δι
ἀσπλαγχνά ἀάεελε εεϑς σωζεποολιν
κινδυνεεεϑϑϑϑσαν

Στίχ. ^χ
Ὁ ἐπιβλεπων ἐπιτην γην και ποι
ων αυτην τρεμειν οαπτομενος των ορε
εων και καπνιιιζοοονται

N^{Πα} ινευιται τοις παραπτωμαασι την δι
ατης τῶσει σμῶαπειλης κατααχωωωσιν ηη
κῶϑϑϑον εν δετω μεσι τευον τιση
μειωωωτῶκη ηητῶς την διατῶ I
ωνα Αναααστααασιν ημετα
ανοιαααπαραακαααλει αλλως ε
κει νῶϑς βοοοηηηλααϑϑϑσμε
τανηπιωων και αικτηηνων οικτειρααας προ
οοσεεδεεεξω και ηημαας παιδευο
μειεεεϑς διατης τριημερῶ Αα να

στα α α α σε ε ε ε ως φει ει σαι και αι ε
λε ε ε η η η η σον

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου.
Ἄνατολίου.

Ἦχος πλὴν Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Ε χει ει μεν η θει ο τα α τη σα ψυ υ

χη και α μω ω μο ος Α οι οι δι με Δη μη η

η η τρι ι ι ι ε την ου ρα νι ι ον Ι ε ρα

σα λη ημ κατοι κη τη η η η ρι ι ι ι ον ης

τα α τει ει χη εν ταις α χρα α αν τοις χε ερ

σι τσ α ο ρα α τσ Θε ς ε ζω γρα α α α

φη η η ην ται ε χει δε και το πα νεν τι ι

μο ον και α θλη τι κο τα τον σθ ς σω ω μα τον

πε ρι κλυ το ον τσ ς τον να ο ον ε ε πι ι

γης τα μει ο ον α α συ λον θα α αυ μα α α

α των νο ση μα των α λε ξι ι τη η η
 ρι ι ι ι ον εν θα προ ο ο στρε χο ον τες τας ι
 α α σεις α ρου ο ο ο ο με ε ε ε θα φο ρ δ
 ρη η σον πα νε ε ε ευ φη η η η με την σε με
 γα λυ νσ αν πο ο ο λι ιν α πο των ε ναν τι ι
 ων προ ο σβο ο ο λων πα ρρη σι αν ως ε ε
 ε ε χων προς Χρι στο ον τον σε δο ξα α α α α
 σα α α αν τα

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Και νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι
 ω νων α μην

A νυμφευ τε Παρ θε νε η τον Θε ον α φρα στως
 συλλα βου ου σα σα ρκι μη τηρ Θε ου του ου Υ ψι ι ι
 στω σων οι κε των πα ρα κλη σεις δε χου πα να μω
 με η πα σι χο ρη γου σα κα θα ρι σμο ον των πται
 σμα των νυν τας η μων ι κε σι ι ασπροσ δε χο με

ε νη δυ σω ω πεισωθηναι παν τας η μα α α ας

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ
Ῥδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Δημητρίου.

Θείας πίστεως. Ἦχος Γα ϕ

Μ ε γαν ε ευ ρα το εν τοις κιν δυ νοις σε υ

πε ερ μα χον η οι κς με νη Α θλο φο ρε τα
 ε εθ νητρο ο πς με ε νον ως εν Λυ αι ς κα θει ει
 λες την ε παρ σιν εν τω στα δι ωθαρ ρυ υ νας το ον
 Νε στο ο ρα ου τως Α γι ε Με γα λο μα αρ τυς Δη μη
 τρι ε Χρι στον τον Θε ον ι κε τευ ε δω ρη σα
 σθαι η μιν το με γα ε ε λε ε ος

Δόξα. Καὶ νῦν. Τοῦ Σεισμοῦ.

Ἦχος Γα ρ

Ο ε πι βλε πων ε πι την γην και ποι ων αυ
 τη ην τρε ε μιν ρυ σαι η μας της φο βε ρας τς σει
 σμς ς α πει λης Χρι στε ο Θε ε ος η μων και
 κα τα πεμ ψον η μιν πλς σι α τε ε λε η σς
 πρε σβει αις της Θε ο το κς μο νε φι λαν θρω πε ε ε
 ε

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτικά,
ἐὰν δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεύς τὴν ἀπόλυσιν·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *